ॐ

ശ്രീമദ്ഭാഗവതം നിത്യപാരായണം 58-ാം ദിവസം

അനാദിരത്മാ പുരുഷോ നിർഗ്ഗുണ: പ്രകൃതേ: പര:
പ്രത്യഗ്ധാമാ സ്വയം ജ്യോതിർവിശ്വം യേന സമന്വിതം (3-26-3)
അന്ത: പുരുഷരൂപേണ കാലരൂപേണ യോ ബഹി:
ശമന്വേത്യേഷസത്ത്വാനാം ഭഗവാനാത്മമായയാ (3-26-18)

കപിലൻ തുടർന്നു:
ഭക്തിമാർഗ്ഗം വിജ്ഞാനമാർഗ്ഗത്തിൻെറ ശത്രുവല്ല. മറിച്ച് അവരണ്ടും വേർപിരിയാനാവാത്ത സുഹൃത്തുക്കളത്രെ. ഒരുവനെ ബന്ധനത്തിൽനിന്നും മോചിപ്പിക്കാനുതകുന്ന ആ വിജ്ഞാനത്തിൻെറ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ വിശദീകരിക്കാം. ആത്മാവ്, ഉള്ളിൽ വസിക്കുന്നതും എന്നെന്നും നിലനിൽക്കുന്നതും ഭൗതികവസ്തുക്കളാൽ വിശദീകരിക്കാപ്പെടാനാവാത്തതുമത്രെ. ഈ വിശ്വത്തെ മുഴുവൻ പ്രകാശമാനമാക്കാൻ ഹൃദയത്തിൽ നിറഞ്ഞുനിന്ന് പ്രഭചൊരിയുന്നത് ഈ ആത്മാവത്രെ. എല്ലായിടവും നിറഞ്ഞുവിളങ്ങുന്ന പരമാത്മാവ് വസ്തുവകകളിൽനിന്ന് തുലോം ഭിന്നമാണെങ്കിലും ദ്രവ്യവസ്തുക്കളാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതു പോലെ കാണപ്പെടുന്നു. ഒരു വ്യക്തി സ്വപ്നം കാണുകയോ ഭാവന ചെയ്യുകയോ ചെയ്യുന്നതുപോലെയാണ് ആത്മാവും ദ്രവ്യവുമായുള്ള കൂടിച്ചേരൽ. ഈ ദ്രവ്യത്തിനാവട്ടെ മൂന്നു സൂക്ഷ്മാവസ്ഥകളുണ്ട്.

സ്വയം സർവ്വസ്വതന്ത്രമെങ്കിലും ദ്രവ്യത്തിൻെറ ആകർഷണത്തിൽപ്പെട്ടതുപോലെ ആത്മാവ് തികച്ചും ഭൗതികവസ്തുക്കളിൽ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നാടകശാലയിലെ വേദിയിൽ നടക്കുന്ന നാടകത്തിലെ വികാരം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന കാണിയെപ്പോലെയാണത്. വിശ്വനിർമ്മിതിക്കായുപയോഗിക്കുന്ന പദാർത്ഥങ്ങളുടെ ധാതുക്കൾ എപ്പോഴും രൂപഭാവങ്ങൾ മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇത് വിശ്വചരിത്ര സംഭവങ്ങൾ തന്നെയല്ലേ? സനാതനമായ ആത്മാവ് സർവ്വസാക്ഷിയായി ഈ സംഭവങ്ങളാൽ ബാധിക്കപ്പെടാതെയാണെങ്കിൽക്കൂടി സ്വാർജ്ജിതമായ അജ്ഞാനത്താൽ വസ്തുക്കളുമായി താദാത്മ്യം പ്രാപിച്ച് കാര്യകർത്തൃത്വഭാവവും ഭോക്തൃഭാവവും കൈക്കൊള്ളുന്നു.

കർത്തൃത്വഭാവം ജനനമരണങ്ങളേയും സുഖദു:ഖങ്ങളേയും വരുത്തുന്നു. പ്രകൃതിയാണ് (ദ്രവ്യം, വസ്തു) ആത്മാവിൻെറ ഈ ഭാവങ്ങൾക്കു കാരണം. പ്രകൃതിക്കു പ്രവർത്തിക്കാൻ വേണ്ട ഊർജ്ജവും പ്രകാശവും ലഭിക്കുന്നത് ആത്മാവിൽ നിന്നത്രെ. എങ്കിലും പ്രകൃതിയിലുണ്ടാകുന്ന മാറ്റങ്ങളേയും സംഭവങ്ങളേയും സ്വാംശീകരിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ പ്രകൃതിയിലെ സംഭവങ്ങൾ ആത്മാവിൻേറതാകുന്നുള്ളൂ. ഈ ഭാവന ആത്മാവിൻെറ സ്വന്തം നിർമ്മിതിയായ അജ്ഞാനത്തിൻെറ സന്തതിയത്രേ.

ഇനി പ്രകൃതിയെപ്പറ്റി ഞാൻ വിശദീകരിക്കാം. അത് പ്രധാന എന്നും പറയപ്പെടുന്നു. സത്വം, രജസ്, തമസ്, എന്നീ സ്വഭാവങ്ങളോടുകൂടിയ ഊർജ്ജമത്രേ അത് (ആണവം, വിദ്യുത്കാന്തം, ഗുരുത്വാ കർഷണം). പ്രകൃതി, സ്വയം കാര്യവും കാരണവുമത്രേ (കോഴിയും, മുട്ടയും). മാറ്റങ്ങൾ മാത്രമേ പ്രകൃതിയിൽ മാറ്റപ്പെടാതായുള്ള ഒരു നിയമമായുള്ളൂ. എപ്പോഴും ജനനവും, മരണവും, ഉണ്ടാക്കലും, ഉടയ്ക്കലും, സൃഷ്ടിയും, സംഹാരവും പ്രകൃതിയിലുണ്ട്. പഞ്ചഭൂതങ്ങൾ, അഞ്ച് സൂക്ഷ്മധാതുക്കൾ, നാലുമടങ്ങുള്ള ആന്തരേന്ദ്രിയങ്ങൾ, അഞ്ചു ജ്ഞാനേന്ദ്രിയങ്ങൾ, അഞ്ചു കർമ്മേന്ദ്രിയങ്ങൾ എന്നിവയാണ് ഇരുപത്തിനാലു കലകൾ. ഇരുപത്തഞ്ചാമത്തെ കലയായ കാലം, ആത്മാവിൻെറ, പുരുഷൻെറ, ദൈവത്തിൻെറ, ശക്തിയത്രെ. ഭഗവാൻ സ്വയം കാലമാണ്. പ്രധാനയിൽ ധാതുക്കളും, ഇന്ദ്രിയങ്ങളും, വസ്തുക്കളും ഉണ്ടാകുന്നു. ഭഗവാൻ എല്ലാ വസ്തുവകകളിലും ജീവികളിലും പുരുഷനായും, ആത്മാവായും പുറമേ കാലമായും നിലകൊള്ളുന്നു.

ഈ ഇരുപത്തിയഞ്ച് കലകളേയും നേരിട്ടു സാക്ഷാൽക്കരിക്കുന്ന ഒരുവന് കർത്തൃത്വഭാവത്തിൻേറയും ഭോക്തൃഭാവത്തിൻേറയും പിടിയിൽനിന്നും മോചനംകിട്ടുന്നു. തദ്വാരാ പാപവും ദു:ഖവും ഒഴിയുകയും ചെയ്യുന്നു.